

3) Minētais pamatnolīgums ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā pamata lietā aplūkots paredzētie pasākumi, lai sodītu par darba līgumu vai attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu, nedrīkst būt ne mazāk labvēlīgāki par tiem, kas reglamentē līdzīgas valsts iekšējās situācijas, ne arī padarīt praksē par neiespējamu vai pārmērīgi grūtu tiesību, kas paredzētas Savienības tiesību sistēmā, izmantošanu. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, cik atbilstošas šiem principiem ir valsts tiesību normas, kuru mērķis ir sodīt valsts administrāciju par secīgu darba līgumu vai attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu.

(¹) OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (astotā palāta) 2010. gada 16. novembra rīkojums (Krajský súd v Prešove (Slovākijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pohotovosť s.r.o./Iveta Korčkovská

(Lieta C-76/10) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi — Direktīva 2008/48/EK — Direktīva 87/102 — Patēriņa kredīta līgumi — Gada procentu likme — Process šķīrējtiesā — Šķīrējtiesas nolēmums — Valsts tiesas tiesības pēc savas ierosmes novērtēt zināmu noteikumu negodīgo raksturu)

(2011/C 30/18)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pohotovosť s.r.o.

Atbildētāja: Iveta Korčkovská

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Krajský súd v Prešove — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 66. lpp.), interpretācija — Patēriņa kredītlīgums, kurā paredzēta kreditdevēja noteikta procentu likme un vērsšanās šķīrējtiesā strīda gadījumā — Iesniedzējtiesas, kurā tiek izskatīts pieteikums par spēkā stājušā šķīrējtiesas nolēmuma izpildi, tiesības pašai pēc savas ierosmes izvērtēt šo noteikumu iespējamo ļaunprātīgo raksturu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos uzliek valsts tiesai, kurā iesniegts pieteikums par tāda šķīrējtiesas nolēmuma piespiedu izpildi, kas ir stājies spēkā un ir pieņemts aizmuguriski, patērētājam neesot klāt, pienākumu pat pēc savas ierosmes izvērtēt starp aizdevēju un patērētāju noslēgtā kredīta līgumā ietvertas sankcijas negodīgo raksturu, kas ir piemērota minētajā nolēmumā, ja šīs tiesas rīcībā ir tam vajadzīgā informācija par lietas tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem un saskaņā ar valsts procesuālo tiesību normām šī tiesa var veikt šādu novērtējumu līdzīgās tiesvedībās, kas ir pamatotas ar valsts tiesībām;

2) attiecīgajai valsts tiesai ir jānosaka, vai tāds kredīta līguma noteikums kā pamata lietā apstrīdētais, kurā saskaņā ar šīs tiesas konstatēto patērētājam ir paredzēts nesamērīgs naudas sods, ņemot vērā visus šī līguma noslēgšanas apstākļus, ir jāuzskata par negodīgu Direktīvas 93/13 3. un 4. panta izpratnē. Apstiprinot atbildes gadījumā minētajai tiesai ir jāizdara visi no tā izrietošie secinājumi saskaņā ar valsts tiesībām, lai nodrošinātu, ka minētais noteikums šim patērētājam nav saistošs;

3) tādos apstākļos kā pamata lietā gada procentu likmes nenorādīšana patēriņa kredīta līgumā, kam ir būtiska nozīme Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvas 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/7/EK, aspektā, var būt izšķirošs faktors valsts tiesas analīzē par to, vai patēriņa kredīta līguma noteikums par tā izmaksām, kurā nav ietverta šāda norāde, ir sarakstīts skaidri un saprotami Direktīvas 93/13 4. panta izpratnē. Ja tas tā nav, šai tiesai pat pēc savas ierosmes ir tiesības novērtēt, vai, ņemot vērā visus apstākļus, kādos līgums ir noslēgts, gada procentu likmes nenorādīšana tā noteikumā par šī kredīta izmaksām var padarīt šo noteikumu par negodīgu Direktīvas 93/13 3. un 4. panta izpratnē. Tomēr neatkarīgi no dotās iespējas novērtēt šo līgumu Direktīvas 93/13 izpratnē Direktīva 87/102 ir interpretējama tādējādi, ka tā ļauj valsts tiesai pēc savas ierosmes piemērot tiesību normas, ar kurām valsts tiesībās transponēts šīs pēdējās direktīvas 4. pants un ir paredzēts, ka gada procentu likmes nenorādīšana patēriņa kredīta līgumā nozīmē, ka piešķirtais kredīts tiek uzskatīts par atbrīvotu no procentiem un izmaksām.

(¹) OV C 134, 22.05.2010.